

TANÚSÁG

A nagymarosi Szent Márton Plébánia lapja

*A remény pedig nem csal meg,
mert a nekünk ajándékozott Szentlélekkel
kiáradt szívünkbe az Isten szeretete.
(Róm 5,5)*

Ángyán Krisztián fotója

TARTALOM

Számodra mit jelen a Szentlélek?	1	„Amit e legkisebb testvéreim	A lélek fegyverzete	14
Szentév 2025	2	közül eggyel is tettetek,	Bi-Pi és a cserkész módszer	15
Magyarország és a szentév	3	velem tettétek.”	8 A Szentlélek iskolájában	16
Ferenc pápa emlékére	4	Ne csak szóval szeressünk, ...	9 Itt van az aratás, jön az égi áldás	17
Tartsd meg Isten Szentatyánkat!	5	Nagymarosi Levél 2025. tavaszán	9 Krónika	18
XIV. Leó pápa, a béke és	5	Vizesblokk felújítása	10 Beszélgetés a nagymarosi	
a párbeszéd útján	5	Az Egyházközségi Férfinapról	11 Miegymás csomagolásmentes	
Zarándoklat Mátraverebély-	6	A baba-mama klub életéből	12 bolt gazdáival (2. rész)	19
Szentkútra	6	A valódi szabadságot keresve	13 Programok	20

Kevin Carden, Pinterest

Bevezető

A remény az ember belső vágyát fogalmazza meg, mely Isten felé fordul. A „Remény évenek” felhívása erre az Isten felé irányuló, – bizalommal és hittel átitatott – zárandókútra hív, mely maga a keresztény élet.

„A remény pedig nem csal meg, mert a nekünk ajándékozott Szentlélekkel kiáradt szívünkbe az Isten szeretete.” (Róm 5,5)

Isten szeretete a Szentlélekkel kiáradt a Szűzanyára és az apostolokra pünkösdi napján, amikor a mózesi törvények ünnepnapját ülték együtt. Ezen a napon a Szentlélek már nem a kőtáblákba véste a törvényeket, hanem az apostolok szívébe, akik így Jézus egyházának alapkövei lettek. Ma is eljön ez a Lélek – Isten szeretetének tüze –, hogy a mai kor egyházának építőköveit – a mi szívünket – megtalálja, és beleírja a szeretet törvényét. S küld, hogy találjuk meg azt a nyelvet, amit a környezetünk beszél – a megértő odafordulás, a segítség, az elfogadó szeretet nyelvét, – amellyel tanúságot tehetünk reményünkről, a feltámadt Jézusról, aki megváltója minden embernek.

Zoller Andrea

SZÁMODRA MIT JELENT A SZENTLÉLEK?

Újra jelentkeztünk a „Számodra mit jelent” rovatunkkal, ahol most ifjs fiatalokat kérdeztünk. A lányok az általános iskola hetedik osztályosai, a fiúk az idősebb középiskolai és egyetemi korosztályból valók. Nagy öröm számomra, hogy fiataljaink ilyen megérintő és mély tanúságtételeket osztanak meg velünk. (A szerk.)

Ha a Szentlélekre gondolok, egy hatalmas erő jut eszembe. Rengeteg csoda köthető hozzá. Van, mikor csak finoman működik bennünk, máskor pedig szinte ledönt a lábunkról. A fejünkben nem fogjuk megtalálni, de amikor a szívünkkel keressük, érezzük, hogy itt van. Segít a döntéseinkben, és terel minket, ha engedjük.

Hallottam egy szép hasonlatot: A Szentlélek olyan, mint a levegő. Nem látjuk, csak érezzük. Nem tudjuk, honnan jött, és hová megy. De belélegezzük. Megelevenít.

Turjányi Anna

Szerintem a Szentlélek kapcsolja össze az embereket. Egy-másnak adják és egymástól is kapják. Sok látható formája és érzékelhető jele van, de számomra az öröm ezekből a legfontosabb. Ha csak rámosolygunk valakire, egy darabját – ha egészen aprót is – át tudjuk adni neki. Hogyha mindenben az örömet, a jót keressük, akkor mi is boldogabbak leszünk, és ez másra is átragad.

Erre Eleanor H. Porter *Az élet játéka* című könyve döbrentett rá. Ebben a történetben a főszereplő kislány, Pollyanna játssza az örömjátékot, aminek az a lényege, hogy mindenben a jót keresse és sose keseredjen el. Ezt a környezetében lévő többi embernek is megtanítja, és a tudtán kívül visz örömet az életükbe, ezzel célt adva nekik.

Mindenkinek ezt a példát kellene követnie. Ebben a Szentlélek tud segíteni. Hiszen Ő erőt, hitet, kitartást ad, és vele együtt bármire képesek lehetünk. Számomra Ő egy segítő, akit bármikor hívhatunk, akár saját magunk, akár bárki más segítségére.

„Szentlélek, úgy kérünk szállj le ránk, töltsd el a szívünk, életünk!”

Kosztra Júlia

Számomra a Szentlélek a kapcsolat forrása a Jóisten-nel. Ő az, akinek a segítségével a vele való kapcsolatot mélyíteni tudom. Szinte majdnem minden imám során tudom érezni a jelenlétét elég erősen, és hiszem, hogy Ő vezet ilyenkor. Lehet ez hálaadás, közbenjárás, vagyérés, Ő mindig tud abban segíteni, hogy az imáim jól megéltek legyenek.

Fotó: Melissa Askew, unsplash

Az egyik legnagyobb élményem vele kapcsolatban a bérmlázásomkor volt. Akkor a bérmlázás után, ahogy visszaültem a helyemre, nagyon erősen éreztem a jelenlétét, éreztem, hogy most itt van velem. De különleges élményem volt egy őszi ifjúsági találkozó alkalmával is, amikor a mise végén egy fehér galamb repült egy kört a pavilon fölött, majd elrepült a távolba. Számomra ez az élmény egyértelmű jelzése volt annak, hogy a Szentlélek velünk van, és mindig vigyáz a Nagymarosi Találkozókra.

Matuk Samu

Jézus azt mondta feltámadása után, hogy Ő elmegy, de itt hagyja nekünk az Ő Szentlelkét, aki mindig velünk van! A jelenlétét először egy dicsőítő szentségimádáson tapasztaltam meg. Ott, ahogy énekeltünk, éreztem a nyugodtságot és az egységet, hogy mindenki egy lélekkel dicsőíti Istent. Olyan volt, mintha egy folyó folyt volna végig a templomon, és utána mindenki a sodrás irányába fordult volna. A Szentlélek jelenlétét közbenjáró imádságokon keresztül is megérezhetem. A nehéz időszakokban és az örömteli pillanatokban egyaránt fordulhatok hozzá. Ő emberek által segít, ha kell, és az örömteli pillanatokban velem együtt örül. A Szentlélek összekapcsol az Istennel.

Gábel Erzsébet

Hadi Péter egy kis versét osztotta meg velünk, melynek címe: Hinyahudejonyahú

*Valami csoda van itt kérem szépen
Valamicsoda van itt földön s égen
Kapj szárnyra lélek, friss szél repítess
Te jól megrázod túlcsondultig merítéd.*

„A remény zarándokai vagyunk” SZENTÉV 2025

A 2000. évi nagy jubileum az Egyházat történelmének harmadik évezredébe vezette be. Szent II. János Pál nagyon várta és nagyon vágyott erre a jubileumi évre, abban a reményben, hogy az összes keresztény, legyőzve a történelmi megosztottságokat, együtt ünnepelheti Jézus Krisztus, az emberiség megváltója születésének kétezredik évfordulóját. Most a XXI. század első huszonöt évének végéhez közeledünk. Az elmúlt időben jelentős állomás volt az irgalmasság rendkívüli jubileuma, amely lehetővé tette számunkra, hogy újra felfedezzük az Atya irgalmas szeretetének teljes erejét és gyengédségét, hogy mi magunk is tanúi lehessünk annak.

Fotó: Casey Horner, unsplash.com

Mindazonáltal az elmúlt években nem volt olyan ország, amelyet ne rázott volna meg a hirtelen ránk tört járvány, amely nemcsak a magányos haldoklás drámáját, a lét bizonytalanságát és ideiglenességét tette kézzelfoghatóvá, hanem életmódunkat is megváltoztatta. Keresztényként minden testvérünkkel és nővérünkkel ugyanazokat a szenvedéseket és korlátozásokat szenvedtük el. Templomaink zárva maradtak, ahogyan az iskolák, a gyárak, az irodák, az üzletek és a szabadidős létesítmények is.

Továbbra is égve kell tartanunk a remény fáklyáját, amelyet kaptunk, és mindent meg kell tennünk, hogy mindenki visszanyerje az erőt és annak bizonyosságát, hogy nyitott lélekkel, bizakodó szívvel és messzire tekintő elmével nézhet a jövőbe. A jubileum nagyban hozzájárulhat a remény és a bizalom légkörének helyreállításához, annak az újjászületésnek a jeleként, amelyet mindannyian sürgetőnek érzünk. Ezért választottam „A remény zarándokai” mottót. Mindez azonban csak akkor lesz lehetséges, ha képesek vagyunk visszanyerni az egyetemes testvériség érzését, ha nem hunyunk szemet az elhatalmasodó szegénység drámája előtt.

Miközben érezzük, hogy mindannyian zarándokok vagyunk a földön, ahová az Úr azért helyezett bennünket, hogy műveljük és őrizzük azt (vö. Ter 2,15), ne mulasszuk el útközben szemlélni a teremtés szépségét és gondozni közös otthonunkat. Kívánom, hogy a jubileumi évet ezzel a szándékkal is ünnepeljük és éljük meg. Egyre több ember, köztük sok fiatal és igen fiatal felismeri ugyanis, hogy a teremtett világról való gondoskodás az Istenbe vetett hit és az ő akaratának való engedelmség alapvető kifejeződése. Segíteni kell újra felfedezni a felelősségteljes részvételre való egyetemes meghívás követelményeit, a karizmák és szolgálatok megbecsülésében, melyeket a Szentlélek sosem szűnik meg adományozni az Egyház építésére. A II. Vatikáni Zsinat négy konstitúciója és az elmúlt évtizedek tanítóhivatali megnyilatkozásai továbbra is eligazítják és irányítják Isten szent népét, hogy előre haladjon abban a küldetésben, hogy az evangélium örömhírét mindenkihez eljuttassa.

Ferenc pápa

Szent Pál apostol a Filippieknek írt levelében írja:

Örüljete az Úrban szüntelenül! Újra csak azt mondom, örüljete. Méltányosságokat ismerje meg mindenki! Az Úr közel van. Ne aggódjatok semmi miatt, hanem minden imádságotokban és könyörgéseitekben terjesszétek kéréseket az Úr elé, hálaadástokkal együtt. Akkor Isten békéje, amely minden értelmet meghalad, megőrzi szívetekeket és értelmeteket Krisztus Jézusban. Egyébként, testvéreim, arra irányuljanak gondolataitok, ami igaz, tisztességes, igazságos, ami ártatlan, kedves, dicsőretre méltó, ami erényes és magasztos. Amit tanultatok és elfogadtatok, amit hallottatok és példámon láttatok, azt váltsátok tettekre, s veletek lesz a béke Istene. (Fil 4,4-9)

Magyarország és a szentév

A szentév nem csupán egyházi esemény, hanem mély lelki időszak, amely lehetőséget teremt arra, hogy felismerjük: Isten jelenlétében élünk – Ő szeret minket, és sosem hagy magunkra. A jubileumi évek különleges kegyelmi alkalmak, amikor a hívek világszerte az imában és a lelki megújulásban egyesülnek.

A szentév legismertebb és leglátványosabb szimbóluma a Szent Kapu, amely Rómában négy nagy pápai bazilikában található. Ezek a kapuk a többi évben be vannak falazva, jelezve, hogy a kegyelemhez való út nem mindennapi. Amikor azonban a pápa megnyitja a szentévet – általában december 24-én –, ünnepélyesen megnyitják a befalazott kaput, ezzel nyitva meg a hívek előtt a lelki megtisztulás és a kegyelem útját. 2016-ban csak Rómában mintegy 20 millió zarándok lépett át a megnyitott szentkapukon.

A szentkapun való áthaladás nem pusztán fizikai cselekedet – a szentévi teljes búcsú elnyerésének feltétele a gyónás, a szentáldozás, valamint a pápa szándékaira való imádság. Ezt azonban csak akkor nyerhetjük el, ha valódi megtérésre törekszünk. A szentév lényege a lelki megújulás, amelyre imádsággal, elmélkedéssel, szentségek vételével készülünk fel.

Ferenc pápa – hasonlóan a 2016-os szentévhez – lehetőséget ad a helyi egyházaknak, hogy kijelöljenek saját, szimbolikus „szentkapukat”, ahol a hívek elvégezhe-

tik zarándoklatukat és lelkigyakorlatukat. Róma városa infrastrukturális beruházásokkal is készül a több millió zarándok fogadására, a Vatikán és a helyi egyházak – így Magyarországon is – a lelki előkészületre helyezik

Fotó: Magyar Kurír

a hangsúlyt. Több templomot is kijelölnek, mint zarándokhely, így a hívek helyben is bekapcsolódhatnak a szentév kegyelmeibe.

A világ szükségét érzi a reménynek – annak a reménynek, amelyet csak a hitből fakadó istenkapcsolat adhat meg.

Molnár Bence

HÁLAADÁS ISTEN ADOMÁNYAIÉRT (Zsolt 65, 5-14)

Boldog, akit kiválasztasz és fölemelsz,
hogy csarnokaiddban lakjék.
Eltelünk házad javaival,
templomodnak szentségével.
Igazságosságodban meghallgatsz minket,
Istenünk, segítőnk,
s megrendítő, fönséges jeleket adsz.
Te vagy a föld határainak reménye,
s reménysége a távoli partoknak.

Te, aki erőddel megszilárdítod a hegyeket,
te, aki hatalommal övezed magad.
Te csendesíted el a tenger morajlását,
hullámainak vészjósló zúgását.
A népek háborognak;
félelem fogja el azokat,
akik a föld határain laknak.
Jeleid láttán öröm tölti el

kelet és nyugat kapuit.
Meglátogattad a földet és megittad,
áldásod bőségével elárasztottad.
Isten patakja tele van vízzel;
jó termést adtál gabonából,
s a földet is előkészítetted:
barázdáit megöntöztetted,
göröngyeit simára porlasztottad,
esővel fellazítottad,
és a sarjadó vetést megáldottad.

Jóságod koszorújával koronáztad az évet,
kocsid nyomában jólét jár és bőség;
pezsdülnek a puszták legelői,
a dombok vígságba öltöznek;
a réteket nyájak lepik el,
a völgyekben gabona hullámzik.
Minden ujjong és dalol színed előtt!

FERENC PÁPA EMLÉKÉRE

Ferenc pápa április 21-én, húsvéthétfőn adta vissza lelkét a Teremtőnek. Temetési szentmiséje április 26-án, szombaton volt a római Szent Péter téren. A Szentatyát a Santa Maria Maggiore-bazilikában helyezték örök nyugalomra.

Ferenc pápa nagyszülei és a szülei is olaszok voltak, akik Itáliából a Mussolini-diktatúra elől vándoroltak ki Argentínába. Jorge Mario Bergoglio 1936-ban született Buenos Airesben. Középiskolai tanulmányai után vegyész oklevelet szerzett, majd miután Isten papi szolgálatra hívta, beiratkozott a szemináriumba. 1958-ban belépett a Jézus Társaságába, és 1969-ben szentelték pappá. 1973-ban a jezsuiták tartományi előljárójává választották Argentínában, majd 1980-ban a Facultades de Filosofía y Teología de San Miguel jezsuita egyetem és szeminárium filozófiai és teológiai karának rektora lett.

A 1976-os argentin puccs idején, amikor sokan hallgattak az üldöztetésekről, emberrablásokról és gyilkosságokról, Bergoglio atya csendben, de bátran segítette a veszélyben lévőket. Nem volt hő, de nem is volt a diktatúra cinkosa.

1992. május 20-án II. János Pál pápa nevezte ki Buenos Aires segédpüspökévé és Auca címzetes püspökévé, majd 1998-ban Buenos Aires érseke lett. 2001. február 21-én II. János Pál pápa bíborossá avatta. Ekkortól egyre mélyebb betekintést nyert a Vatikán működésébe, és fontos tanácsadónak vált. Mindvégig arra törekedett, hogy az Egyház jobban reagáljon a szegények szükségleteire.

Ferenc pápa nevét Assisi Szent Ferenc tiszteletére választotta, elkötelezve magát, hogy úgy él és tanít, ahogy Jézus Krisztus tette. Első nyilvános fellépésén szerényen jelent meg, és arra kérte a híveket, hogy imádkozzanak érte. Ferenc pápa életében a szegények, bevándorlók és

menekültek iránti elkötelezettsége mindvégig központi helyet foglalt el. A szegények kapcsán gyakran hangsúlyozta: nemcsak segíteni kell rajtuk, hanem tanulni is tőlük, és közösségünk részévé kell tenni őket, barátként kell kezelni a társadalom peremére szorult embereket. Újra és újra visszatérő motívuma lett az a tanítás, hogy hidakat kell építeni falak helyett. 2016. július 31-én, a krakkói Ifjúsági Világtalálkozó zárómiséjén is ezt hangsúlyozta:

„Jobb hidakat építeni, mint falakat emelni. A keresztény élet nem a kényelmes pihenésről szól, hanem arról, hogy kilépjünk önmagunkból, és mások felé forduljunk.”

2014 februárjában tizenkilenc új bíborost nevezett ki Latin-Amerikából, Afrikából és Ázsiából, amivel jelentősen megváltoztatta az Egyház földrajzi egyensúlyát. 2015-ben összehívta a XIV. rendes püspöki szinódust, amelynek témája a család hivatása és küldetése volt az Egyházban és a mai világban. A szinódus során olyan kényes kérdéseket is megvitattak, mint a válás, az újravezetődés és az élet társai kapcsolatok.

Ferenc pápa a párbeszéd embere volt: támogatta a különböző kultúrák és vallások közötti együttműködést, és bíborosként is jó kapcsolatot ápolt zsidó és muszlim közösségekkel. Úgy vélte, a párbeszéd a béke megteremtésének kulcsa. A pápaság nem változtatta meg őt — inkább ő változtatta meg a pápaságot. Ő lett a szegények pápája, aki új fejezetet írt az Egyház történetében, alázatosan, a társadalom kitaszítottjai felé fordulva, és új nyelvet, új szemléletet hozott a világba. Maga mondta: „A keresztényekre vár a feladat, hogy vigaszt nyújtsanak, magukra vegyék mások terheit, és az élet örömhírét hirdessék.”

Molnár Bence
(Forrás: Vatican News)

Imádkozzunk a keresztény közösségekért

Istenünk, Szeretet Szentháromsága! A te bensőséges isteni életed hatalmas közösségéből áraszd közénk a testvéri szeretet folyamát. Add nekünk azt a szeretetet, ami Jézus tetteit áthatotta, a názáreti családjában és az első testvéri közösségben. Engedd, hogy keresztényként az evangélium szerint élhessünk, s minden emberben felismerjük Krisztust, megfeszítettként, az elhagyatottak és elfele-

detek szorongatásában, és föltámadottként minden talpra álló testvérünkben. Jöjj, Szentlélek, mutasd meg nekünk szépségedet, amely a föld minden népében tükröződik, hogy felfedezzük, mindnyájan fontosak, mindnyájan jelentősek és az Isten által szeretett egyetlen emberiség különböző arcai vagyunk.

(Forrás: Magyar Kurír)

Tartsd meg Isten Szentatyánkat!

Mindnyájan nagy örömmel fogadtuk május 8-án este a hírt, hogy fehér füst szállt fel a Sixtus-kápolna kéményéből. Ez azt jelenti, hogy a bíborosok testülete megválasztotta Ferenc pápa utódát. Ez örömhír nemcsak a hívő emberek számára, hanem a nem hívőknek is, hiszen a Szentatyá személye meghatározza az egész Egyház, sőt a világ alakulását. A Szent Péter-bazilika erkélyéről mondott első beszédében a feltámadt Krisztus köszöntésével mutatkozott be a világnak: „Béke mindnyájatokkal!” Ez valóban sokat mond minden nép számára, hiszen a földkerekség számtalan pontján, hozzánk egészen közel is, háborúk dúlnak, amelyek ellentmondanak a krisztusi szándéknak, a szeretet békéjének. Amint a Szentatyá említette, a béke ajándékát kívánja minden egyes embernek, a családoknak és a nemzeteknek egyaránt.

A jubileumi szentévtben a remény zárandokaiként ismerősen hangzottak Szent Ágoston szavai: „Veletek vagyok keresztény, értetek vagyok püspök.” – A misszió Krisztus óta az Egyház legfőbb feladata, hiszen Ő arra kérte apostolait, menjenek el az egész világra, és hirdessék minden népnek az evangéliumot. Tehát ez az Egyház identitásának egyik legfontosabb sajátossága. Minden kereszténynek minden korban feladata, hogy az evangélium üzenetét minél több emberhez eljuttassa. Ez csak együttműködéssel, összefogással lehetséges. Ezt az új Szentatyá saját tapasztalataiból is tudja, hiszen sok éven át missziósként szolgált Peruban. Nem kétséges tehát, hogy XIV. Leó pápa is nagyon fontosnak tartja a szinodalitást, az együtt haladást. Ez pedig szükségessé teszi az Egyház minden tagjának, papoknak, szerzeteseknek és világiaknak, férfiaknak és nőknek az együtt munkálkodását.

XIII. Leó pápa tanításából látjuk, hogy az ipari forradalom új jelenlétet kér az egyháztól. A „Rerum Novarum” enciklika korszakalkotó újdonság volt a maga korában. XIV. Leó pápa szerint a digitalizáció, a mesterséges intelligencia kihívásai ugyancsak korszerű válaszokat várnak ma az egyháztól. A II. Vatikáni Zsinat tanítja: „Az egyház feladata, hogy szüntelen vizsgálja az idők jeleit,

és az evangélium fényénél korszerű választ adjon azokra.” Azt biztosra vehetjük, a világ jelenlegi helyzetében óriási szükség van arra, hogy társadalmi és szociális kérdésekben az Egyház következetesen képviselje az evangéliumi értékrendet. Ez a jézusi örökségünknek meghatározó feladata. Biztosak lehetünk afelől, hogy Leó pápa ezt összegyházi szinten képviselni kívánja.

Csáki Tibor plébános

XIV. LEÓ PÁPA, A BÉKE ÉS A PÁRBESZÉD ÚTJÁN

2025. május 8-án, 18.08-kor a Sixtus-kápolna kéményéből felszállt a fehér füst, és megszólaltak a Szent Péter-bazilika harangjai, jelezve, hogy megválasztották az új pápát! Robert Francis Prevost a XIV. Leó pápai nevet választotta.

1955. szeptember 14-én született Chicagóban. Édesapja francia és olasz, édesanyja spanyol származású. 1977-ben belépett a Szent Ágoston-rendbe, és 1982-ben pappá szentelték. Tanulmányait filozófiából, teológiából és kánonjogból végezte, Peruban hosszú időn át szolgált misszionáriusként és teológusként. 1987-ben doktorált kánonjogból, majd több fontos vezetői pozíciót töltött be az Ágoston-rendben. 2023-ban Ferenc pápa a Püspöki

Dikasztérium prefektusává nevezte ki, 2023 szeptemberében bíborossá lett, és 2025. május 8-án pápává választották.

A pápaválasztás vagy konklávé egy rendkívül szigorúan titkos és szabályozott folyamat, amely során a pápát választó bíborosok bezárkoznak a Sixtus-kápolnába, ahol teljes titoktartás mellett zajlik a szavazás. A 2025-ös konklávében 133 pápaválasztó bíboros vett részt, amelyek több mint 70 országot képviselnek. A bíborosok főleg Európából, Ázsiából, Latin-Amerikából és Afrikából érkeztek. A választás során a bíborosok azt keresik, hogy ki képes válaszolni az egyház előtt álló kihívásokra.

XIV. Leó pápa első beszéde különösen fontos, mert tovább viszi Ferenc pápa örökségét, aki már több alkalommal is hangsúlyozta a béke és a párbeszéd fontosságát.

„Ez a feltámadt Krisztus békéje, egy fegyvertelen béke, egy lefegyverző béke, alázatos és tartós, Istentől jön, aki mindannyiunkat szeret, feltétel nélkül. Még a fülünkbe cseng Ferenc pápa gyenge és mégis mindig bátor hangja, aki megáldotta Rómát. A pápa, aki megáldotta Rómát, megáldotta az egész világot is húsvét napjának délelőttjén. Engedjétek meg nekem, hogy folytassam ezt az áldást. Isten szeret minket, Isten szeret mindannyiatokat, a rossz nem győzedelmeskedik. Mindannyian Isten kezében vagyunk. Ezért félelem nélkül, egységben, kéz a kézben Istennel és egymással, haladjunk előre. Krisztus tanítványai vagyunk, Krisztus jár előttünk. A világnak szüksége van az ő fényére,

az emberiségnek szüksége van rá, mint hídra, hogy elérje Isten és az Ő szeretete. Segítsétek ti is egymást, hogy hidakat építsetek, a párbeszédrel, a találkozással, mindenkit egyesítve, hogy egyetlen nép legyünk, mindig békében.”

Úgy gondolom, hogy hidat kell építeni egymás között, és ez a híd lehetőséget teremt arra, hogy közelebb kerüljünk egymáshoz, egymáson keresztül pedig Istenhez. Az egységet kell keresnünk, és arra kell összpontosítanunk, ami összeköt minket, nem pedig arra, ami elválaszt. Ugyanis sokkal több dolog köt minket össze, mint amennyi elválaszt. A párbeszéd hídjaival tudunk egységet építeni, ezzel tudunk kapcsolódni egymáshoz, feloldva a megosztottságot.

Molnár Bence
(forrás: Vatikán News)

Zarándoklat Mátraverebély-Szentkútra

Korunk háborgó, békétlen, ellentmondásokkal teli, sokszor reménynélküli világában vágyódik az ember egy olyan helyre, ahol a szeretet, a béke és a reménység együtt megtalálható. Az egyik ilyen hely a festői környezetben lévő Mátraverebély-Szentkút, nemzeti kegyhelyünk, a ferencesek által vezetett katolikus búcsújáráhely és Mária kegyhely.

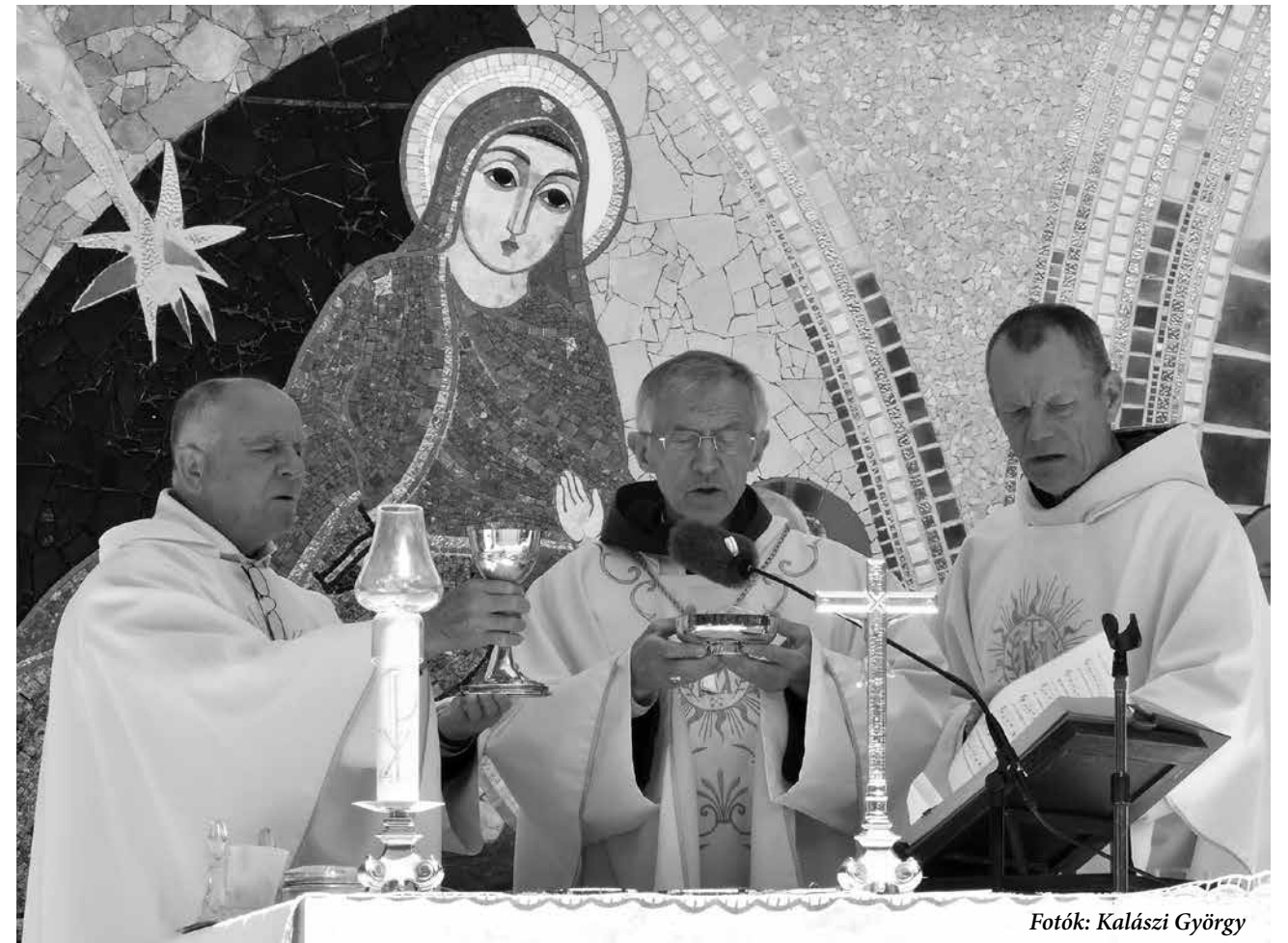
Május 9-én közös zarándoklatra indultunk erre a csodálatos helyre a nagybőjti lelkigyakorlat és az Élő kövek imakatekézis résztvevőivel. A buszban Tibor atya vezetésével, imádsággal és rózsafüzér mondásával készítettük fel lelkünket a zarándoklatra.

Bűneim letétele, penitenciám elvégzése és imádságom a Szentatya szándékára után megrendítő élményt jelentett a Nagyboldogasszony-bazilika szent kapuján való átlépés, ahol teljes búcsút nyerhetünk. Egy pillanatra gyermekkori otthonom jelent meg előttem és anyu-

kám, aki szeretettel ölelt át. Hosszasan elérzékenyültem.

Bekapcsolódtunk a szentmisébe, amit Majnek Antal emeritus püspök celebrált Kárpátaljáról. Szívhez szóló prédikációjáról elmondhatjuk, hogy nekünk is „Lángolt a szívünk, amikor beszélt hozzánk.” (Lk 24,32)

Számomra ez a zarándoklat sok mindent jelentett: hálaadást a sok kegyelemért, amivel az Úr megajándékozott, a belső útkeresést, testi-lelki felfrissülést, a hétköznapiakból való kiszakadást és megoldatlan problémáim letételét a Szűz anya lábához. Tudom, hogy a megoldatlan problémák továbbra sem fognak azonnal megoldódni, de az elfogadáshoz új erőt mindenféleképpen kapok, és megtanulok ezzel élni. Külön kegyelem volt, hogy mindezt a férjemmel, Ferkóval és a közösséggel élhettem meg, hiszen mindenkit ismerek, többekhez baráti kapcsolat fűz, jó együtt lenni velük.

Fotók: Kalászi György

Végül néhány gondolat a zarándoklatot megelőző lelkigyakorlatról: négy alkalommal hallgattuk Tibor atya tanításait, magyarázatait Henry Nouwen „Te vagy a szeretett” című könyve alapján. A négy kulcsszó: megfogva (kiválasztva), megáldva, megtörve és odaadva.

Mind a négy alkalommal megtaláltam magamnak az útvalót:

1. Isten kiválasztott, olyannak szeret, amilyen vagyok, adottságaimmal, gyengeségeimmel együtt.

2. Tudatosítanom kell megamban, hogy áldott vagyok, így érem el életemben a kiegyensúlyozottságot, és így tudok mások számára is áldást sugározni.

3. Ha elfogadom és átölelem életem keresztjeit, akkor találok meg lelki békémet. Ha szembenézek és átélem szenvedéseimet, elvezet a gyógyuláshoz.

4. Lássam meg a másik emberben a jót, úgy fogadjam el és értékeljem, mint Isten ajándékát. Nemcsak önmagunkért lettünk kiválasztva, megáldva és megtörve, hanem azért, hogy ajándék legyünk egymásnak.

Szerintem egy közösség is úgy működik jól, ha mindig a jót keressük a másikban, arra fókuszálunk, ami összetart, nem ami szétválaszt.

Hálás köszönet Tibor atyának a lelkigyakorlat vezetéséért és a csodálatos zarándoklatért. Köszönet Mariannak is mindkettő megszervezéséért és Ildinek a zenei szolgálatért!

Az élő kövek előadásából és tanúságtételeiből is sokat tanulhattunk. Köszönet az előadónak és a tanúságtétezőknek, maradandó lelki élményt nyújtottak. Köszönet még Krisztinek és Ferinek a szervezésért.

Rudolfné Angi

„Amit e legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettétek.”

Pünkösdkor a Szentlélek kiadásával létrejött Egyház születésnapját ünnepeljük. Amikor az Egyházra gondolunk, akkor hajlamosak vagyunk csupán a klérusra szűkíteni ezt a fogalmat. De valójában az Egyházhoz azok tartoznak, akik szövetséget kötöttek Krisztussal a keresztségben. Ennek a személyes szövetségnek révén arra törekszünk, hogy minél inkább engedjük kibontakozni bennünk Krisztust. Azt szeretnénk, hogy Ő éljen bennünk. Így válunk Isten gyermekévé és egymás testvéreivé, és alkotjuk Isten új népét.

Szent Péter apostol első levelében ezt így fogalmazza meg: „Ti azonban választott nemzetség, királyi papság szent nemzet, tulajdonul kiválasztott nép vagytok, hogy annak dicsőségét hirdessétek, aki a sötétségből meghívott benneteket csodálatos világosságára.” Ez a hívás azonban nem egy egyszeri meghívás, hanem folyamatos. Nekünk krisztushívóknak minden pillanat tartalmaz egy szólítást, mert az Úr folyamatosan kapcsolatban akar lenni velünk. Jézus ben-

re készülök, mégis említ olyan feladatokat, mint például a tanítást és a segítőkészséget, amelyre néhány napon belül küldetést és felhatalmazást kapok az Egyházban Marton Zsolt püspök atya kézrátétele folytán.

A diakónus a szolgálati papság első fokozatában három feladatra kap küldetést a szentelés során: az igehirdetés szolgálatára, a liturgia szolgálatára és a tevékeny szeretet szolgálatára. Az ige szolgálata alatt az evangélium hirdetését, prédikálását, a katekézist és az evangelizációt, míg a liturgia diakóniája alatt a püspök és a papok segítését a szentmisén és liturgiában,

keresztelet, házasságkötést, beteggondozást, szentelmények kiszolgáltatását és temetést értjük. A diakónus Isten népét Krisztus nevében szolgálja a tevékeny szeretet szolgálatával, így mintegy közvetítő szerepet tölt be a közösség életében. Fentieket nem öncélúan, hanem azért végzi, hogy általa az Egyház, mint Isten nemzetsége szolgálja és gazdagítsa.

Az elmúlt két évben erre a szolgálatra készültem. Hálas vagyok az Úrnak, hogy gyengeségeim ellenére bíz bennem és meghívott, hogy diakónus legyek. Örömmel mondok neki igent és hi-

szem, hogy a Szentlélek által alkalmassá tesz ennek a feladatnak ellátására. Tudom, hogy a szenteléssel nem a célhoz, hanem a startvonalhoz érek. Szemem előtt lebeg, hogy nem a feladatok fontossága, hanem az egy testhez, a Krisztus testéhez tartozás miatt értékes valamennyi testvér. Ezért választottam jelmondatomnak: „Amit e legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettétek.” Mt 25,40

Kérem a kedves testvéreket, hogy imádkozzanak értem, hogy Isten tegye teljessé, amit elkezdett bennem!

Gábel Péter, diakónus jelölt

Ne csak szóval szeressünk, hanem cselekedetekkel is! Élő Kövek imakatekézisé

Április végén került megrendezésre az Élő Kövek rendezvénysorozat második évének utolsó összejövétele. Fábry Kornél püspök atya előadásában arra hívta fel a figyelmünket, mennyire fontos, hogy ne csak ülünk egymás mellett a templom padjaiban, hanem közösségként, egy nagy családként tekintünk egymásra. A családtagok pedig segítik egymást, odafigyelnek egymásra, tesznek egymásért. Mindenki egyéni karizmákkal rendelkezik, így más-más feladat az, amivel a közösséget és azon keresztül az Urat szolgálhatja. Egy kis figyelmesség, egy-egy kisebb-nagyobb feladatok elvégzése sokkal nagyobb örömmel tölthet el bennünket, mintha csak résztvevőként kapcsolódunk be egy-egy programba.

Arra hívunk titeket, merjétek megszólítani egymást. Akinek még nincs feladata, kapcsolódjon be a közösségünkbe, programjainkba, hogy igazi családtagokká válhassunk egymás számára. Több olyan közösségünk is van, akik szeretettel várják az új tagokat, hiszen együtt lehet megélni a Jóisten által megálmodott szentháromságos közösséget. Számos olyan feladat van a plébánia életében,

amiben számíthatunk rátok. Ha megszólítva érzed magad és szívesen bekapcsolódnál, kérlek keresd Tibor atyát vagy minket, hogy tudjuk, miben számíthatunk rád. A sok apró segítségből, ötletből nagy dolgok szülehetnek. És ami fontos: lehet hibázni is, hiszen ebből tanulunk. Hálások vagyunk Heininger Ferinek, hogy tanúságot tett arról, mi vezette őt közel az Úrhoz és hogyan igyekszik őt követni a mindennapokban.

Köszönjük szépen nektek, hogy akár segítőként, akár résztvevőként együtt tölthettük veletek ezt a második évet. Áldjon meg mindnyájatokat a Jóisten érte!

Kriszti és Feri

Őket keressétek, ha csatlakozni szeretnétek valamelyik közösséghez:

▪ **Sejt közösség:** Hajnal Kati és Gábel Detti

▪ **Karitás:** Rendessy Annamária

▪ **Bibliaóra, Katekumen Közösség és Házaskurzus:** Tibor atya

▪ **Szent Mónika közösség:** Dániel Gabi

A Nagymarosi Ifjúsági Találkozó levele 2025 tavaszán MILYEN REMÉNYRE HÍVTÁL...

Kedves királyi Gyermek az Úrnak!

Hogy milyen reményre hívott Isten, csak akkor ismerheted fel, ha ő megvilágosítja lelki szemedet. Engedd meg, hogy megkínáljunk néhány biztos reményt keltő szemponttal!

A színelátás szemléletmódjával a fonákja helyett már most is a színe felől nézheted az életet. A „remélem” kifejezés a köznyelvben félénk és bizonytalan, az Atya viszont örvendező és biztos reményre hív. Tudtad, hogy nem úgy látod a dolgokat, ahogy vannak, hanem úgy, ahogy Te vagy? Ahogyan értelmezed a helyzetet, aszerint tapasztalod meg. Elsősorban az életszemléletedtől függ életminőséged. Mivel a remény alapja a hit, ami JÓ-nak látás, ezért a remény ennek a JÓ-nak várása.

De ki és mi a jó? Jézus szerint „egyedül Isten!” Általa viszont Neked és mindenkinek „itt és most abszolút JÓ”, mert az Atya jónak teremtette a világot; a Fiú jóvá váltotta a megsérült teremtet; a Szentlélek pedig jóvá, üdvösségtörténetté szenteli a történelmet.

Önazonosságod is jó: a semmiből előhívott kis ingyenélő potyautas vagy az Atya tenyerén, színarany királyi gyermekként előléptetve, arccal az örökélet, a MINDEN felé. Ez nem kispályás karrier! Ahelyett, hogy könyöradományokat koldulnál a többi embertől, inkább szállj le „kincsesládáról”, és vedd szemügyre kincseidet!

Istentől kapott jó vágyaid végtelenek, ezért Te sem vagy kielégíthető semmi véggel. Ne terheld túl földi kapcsolataidat azzal, hogy végtelen vágyaid kielégítését várod tőlük! Isten útjelzőként oltotta beléd nagy vágyaidat, hogy jó értelemben „nagyra vágyó”, nagy reményű légy. Hogy mi lesz a következő pillanatban, az bizonytalan, de hogy JÓ, az biztos. Szilárd lehet a reményed, mert Jézus az alapja. Általa kulcsod van az örökölethez. Sose add ezt teremtmények kezébe!

Michelangelo szerint a szobor már benne van a márványtömbben, neki csak a felesleget kell lefejtetnie róla. Mi lehet ez, a már Benned levő jó, és mi a felesleg? 3D-ben vagy 2D-ben élsz? Ha túlértékeled hangulataidat, élményeidet és tapasztalataidat, beszűkülés. Tudatában vagy, hogy a Sátán minden pillanatban irigyl Tőged?

A jó hiánya a rossz. A JÓ hiányának következményei csaldás és reménytelen szenvedés, amit a bűnbeesés hozott a világba, de Jézus keresztyével Isten felülről keresztyülhúzt a gonosz számításait, és minden mínusból plusz lett.

Szabadakaratom is jó. JÓ, hogy dönthetsz és elköteleződhetsz a JÓ mellett. Amikor a Biblia reményre hív, talán észre szólít fel? Szabadságod, hatalmad és felelősséged van reményben élni. Életed forgatókönyvét Jézus világosságában van lehetőség reménytelire átírni.

„Amit e legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettétek.” (Mt 25,40)

Örömmel adom hírül, hogy
Marton Zsolt püspök atya
2025. június 9-én 10 órakor
kezdődő ünnepi szentmise keretében
diakónussá szentel
a
Váci Székesegyházban,
amelyre szeretettel hívlak.

Kérem imáidat
diakónusi szolgálatomhoz!

Gábel Péter

nünk tovább akarja élni életét, mindazt, amit Ő megélt: a szeretetét és az odaadottságát az Atyának. Jó, ha észreveszszük ezeket és válaszolunk rá azzal, hogy az Atya akaratát tesszük, hisz Jézus is ezt tette földi életében. A kisebb válaszok begyakorlásával alkalmassá válhatunk, hogy majd egyszer teljesen át tudjuk magunk adni az Úrnak.

Szent Pál apostol az 1. korintusi levél 12. fejezetében, Isten népét egy sok tagból álló testhez hasonlítja, amelyet ugyanaz a Lélek itatott át. Hosszasan kifejti, hogy ennek a sok tagnak különböző feladatai vannak. Bár az általa felsorolt feladatok között nem nevesíti a diakonátust, amely-

ELKÉSZÜLT AZ IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ VIZESBLOKKJÁNAK FELÚJÍTÁSA

Több évnyi sikertelen próbálkozás után 2024 tavaszán Tibor atya levele meghallgatásra talált. Soltész Miklós államtitkár úr döntése alapján 15 millió forint vissza nem térítendő támogatást kaptunk a Nagymarosi Ifjúsági Találkozó vizesblokkjának felújítására.

Az őszi találkozót követően indulhatott a munka érdemi része. A bontási feladatokat saját erőből, kalákában kezdtük. Meglehetősen szűkös volt a költségkeret, így amin csak lehetett, igyekeztünk észszerű keretek között takarékoskodni. Generálkivitelező szoba sem jöhetett, szakáganként kellett megalkudni minden mesterelemmel. A bontást követően szinte csak a főfalak maradtak épségben. Kibontottuk a régi ajtókat, ablakokat. A homlokzatra új műanyag nyílászárók kerültek. A régi szigeteletlen földem helyett pedig gipszkarton mennyezet készült, felette ásványgyapot szigeteléssel. A fenn tarthatóságot figyelembe véve, az eredeti mosdók alapos takarítást követően visszaépítésre kerülhettek. A többi fajansz azonban menthetetlen volt, azokat újakra cseréltük. A belső elrendezés so-

készült. Mindkét oldalon új padlóburkolat, a szerelvények mögött pedig fali csempeburkolat készült. A villamos hálózatot is teljes egészében felújítottuk, új lámpatestek, kapcsolók és dugaljak kerültek fel. A kisgyermekes anyukákra gondolva a női oldalon egy pelenkázót is felszereltünk. A festési munkák végeztével pedig új elválasztó paravánok és ajtók kerültek be. Az elmúlt héten megtörtént a pipere takarítás is. Aki most belép, lényegi változást láthat. A felújítás során többször eszembe jutottak az egykori építők, kik már nem lehetnek közöttünk. Trieb Kari, Trieb Béla, Zoltai Zsolti... Bizonyára most ők is együtt örülnek velünk... Hálás köszönet mindenkinek, aki segítségünkre volt a munka során. Külön köszönet Magyarország Kormányának a megítélt támogatásért.

Maurer János

rán figyelembe vettük a nyári táborok időszakos igényét. A női mosdóban kettő, a férfiben pedig egy zuhanyzó is

KÉSZÜLT MAGYARORSZÁG
KORMÁNYÁNAK TÁMOGATÁSÁVAL

2024.

Helyszíni tudósítás az egyházközségi férfinapról

„A férfi életének színtere a család és a munkahely, semmi más? Hol a mi szabadságunk?”

Rendezvényünk mottójának elolvasása után az első gondolatom az volt: hű, ezért ki fogunk kapni drága aszszonyainktól! Talán csak a férfiakban él a kötelességek tisztességes ellátásán túl egy egészséges szabadságvágy? Párjainkban, feleségeinkben nem? Mindenki megnyugtatóra: természetesen tudjuk, hogy bennük is megvan ugyanaz, más vágyakkal, más dimenziókkal. És mi férfiek örülnénk a legjobban, ha idén-jövőre ők is megszerveznék a maguk női találkozóját, ahol mindezekről beszélgethetnének.

Nos hát, a férfinapunkról: a kb. 35 főnyi résztvevő csapat elsőként Tibor atya előadását hallgathatta meg az élet derekán gyakorta előforduló krízisről, kiégésről. A szegény asszony elgurult drachmájának példabeszéde révén tanított a tengernyi napi teendőnk során lemaradt, rosszabb esetben elvesztett lelkünk újra megtalálásáról életközepi válságunkban, mindezt Anselm Grün *Az emberélet útjának felén* című könyvéből való tallózással.

Másodjára Szőnyi Gergely meghívott vendégelőadó, családapa, tanár, mentálhigiénés szakember beszélt a jelenlétöknél a férfi lélek hön áhított szabadságáról, - nem a szabadosság, hanem a keresztény értékrend szemüvegén keresztül. Előadásának vezérgondolata: szabaddá válni valamitől csak úgy van értelme, ha ezáltal egyszerre mind szabaddá válunk valamire.

Ezután 6-7 fős kiscsoportokba rendeződve majd egy órában keresztül beszélgettünk az elhangzott előadásokról, - kit milyen gondolat, és mely területen érintett a felismerés: de hát én ebben éppen nyakig benne vagyok, vagy voltam...

Mindannyian együtt vettünk részt a Tibor atya celebrált szentmisén, utána pedig egy közösségi házi agapé keretében majdnem éjfélig tartott az életeli, nyüzsgő, élénk beszélgetés, eszmecsere, amely számunkra, férfiak számára is olyan fontos.

Értékes, mindenki számára gazdag délután és este volt, egy kicsit megmelegedtek a lelkek, talán ezért is fontos az ilyen jellegű közösségi együttlétre olykor, - de inkább rendszeresen - sort keríteni.

Heini Fecó és a szervező csapat

Fotók: Kalászi György

A BABA-MAMA KLUB ÉLETÉBŐL

2023 novemberében költöztünk Nagymarosra a családommal. Két kisgyermekünkkel nem sokkal később kapcsolódtunk be a baba-mama közösségbe, ami az első pillanattól kezdve nagyon befogadó volt. A nagymarosi beilleszkedésünk egyik, ha nem a legfontosabb gyökere lett, nem csak a gyerekeknek, de nekem is. Hatalmas értéke van egy ismeretlen közegben annak, ha az utcán meg tudok örülni egy ismerős arcnak, a gyerekek pedig elkezdik név szerint emlegetni a gyerekeket, akiket a közösségben ismertek meg.

Orsi témafelvetéseinek, megosztott olvasmányainak köszönhetően - az általános kisgyerekes témák, problémák megosztásán túl - lelki mélyülésre is lehetőséget adnak ezek az alkalmak.

Papp-Dávid Katalin

2022-ben csatlakoztam a baba-mama klubhoz, amiről akkor szereztem tudomást, amikor keresztelőre jelentkeztünk Tibor atyánál az akkor nyolc hónapos kislánnyal. Lelkesen léptünk be ebbe a közösségbe, amire jellemző, hogy folyton formálódik, alakul, tekintve, hogy gyorsan kinőnek belőle a gyerekek. Ennek előnye, hogy azóta sok anyukával, sorstárssal ismerkedtem meg, egy nagyon jó kapcsolati háló alakult ki közöttünk. Ennek a

Fotó: Bethany Beck, unsplash

közösségnek a segítségével könnyebben be tudtam csatlakozni a helyi keresztény közösség életébe. Azóta megszületett a kisfiam is, ezért még egy darabig maradhatok a csapat tagja, aminek nagyon örülök. Hétről hétre segít lelkileg feltöltődni, kapcsolódni, elmélyülni egy kicsit a zajos hétköznapiakban.

Sz. – S. Niki

Három éve folyamatosan járok közösségbe. A második gyermekemmel kezdtem, és jelenleg a harmadik babámmal is aktív tagja vagyok. A hetem egyik fénypontja, hogy hasonló helyzetben lévő, hasonló kihívásokat leküzdő, katolikus hitben, hasonló értékrenddel élő anyukákkal

beszélgethetek, miközben gyerekeink egymás mellett vagy egymással játszanak.

Értekes énidőként, feltöltődésként élem meg. Bekapcsol az egyházközségbe, jó látni köreinkben a misén visszamosolygó arcokat és fordítva, jól esik, ha valaki a klub kapcsán kezd járni a szentmisékre. Az alkalmakon korábban részt vett Tibor atya is, most sokasodó teendői miatt ritkábban van velünk. A közösségi alkalmakon olvasunk evangéliumot, rövid történeteket, kismamáknak szóló katolikus szellemben írt rövid elgondolkodtató írásokat, hogyan őrizhetjük meg a 24 órás szolgálatunk alatt is az Istennel való jó kapcsolatunkat.

Juhos-Orosz Beáta

2020-ban házasodtam és költöztem Nagymarosra, majd egy évvel később megszületett első gyermekünk. Az első baba-mama klub összejövetelre alig három hónapos csecsemővel érkeztem Jetzin-Buda Barbi hívására. Nagyon kerestem egy olyan társaságot, ahol hasonló élethelyzetű nőkkel tudok beszélgetni, ahol velem tud lenni a gyermekem, és ahol mind a mindennapi kihívásokról-örömről, mind lelki témákról tudunk beszélgetni. Ezeket ebben a közösségben megtaláltam. Sok édesanyát megismertem, feltöltődtem lelkileg, és jobban bevonódtam az egyházközség életébe is. 2024 tele óta vezetem a közösséget. Minden kedden fél 10-től 11 óráig tart a baba-mama klub a plébánián, ahol rossz idő esetén a káplán szobában, jó időben a kertben (homokozó, trambulin környékén) találkozunk. Nyitott csoport, ahová minden édesanyát és gyermekeit várjuk a legkisebb gyerek közösségbe (bölcsődébe, óvodába) kerüléséig.

Egy alkalom során beszélgetünk hétköznapi dolgokról, aktualitásokról, hogy mi történt, mi foglalkoztatja a csoport tagjait, és van egy imádságos, elmélkedő része is az együttléteinknek. Amikor teheti, Tibor atya is becsatlakozik hozzánk egy fél órára, amikor vele együtt imádkozunk, beszélgetünk. Más alkalmakkor pedig egy-egy könyvből olvasunk, annak témáját dolgozzuk fel. A lelki rész változó hosszúságú, mert a gyerekek és a mi igényeink is befolyásolhatják.

Adventben és nagyböjtben van lehetőség gyónnunk, akár úgy, hogy a kisebb gyermekünk is jelen van. Illetve évek óta két részletben keresztutat is imádkozunk a plébániakertben.

Palotai Orsolya

Az újonnan csatlakozók Orsit kereshetik, (szorsi5@gmail.com) vagy a klub idejében (keddenként fél 10-től 11 óráig) érdeklődni lehet a plébániaudvaron.

A valódi szabadságot keresve

Rengeteg szabály vesz körül bennünket, az iskolában, az egyetemen, a közlekedésben, a munkában, az adózásban, a törvénykönyvekben és a vallásban is. Sokszor nem is gondolkozunk azon, hogy milyen mögöttes tartalom van egy-egy szabály mögött, csak megyünk a megszokott rend szerint, az autóval a jobb oldalon, az iskolába reggel 8 órára, a munkába heti 5 napot, reggel beágyazok, a járulékot befizetem, az órán csendben maradok, kipakolom a mosogatógépet és még sorolhatnánk.

Van a kamaszkornak egy egyszerre áldásos és küzdelmes időszaka, amikor nem léteznek jó szabályok. Haza kell érnem este, nem aludhatok 11-ig, nem maradhatok hajnalig a barátaimmal, vasárnap kötelező elmennem a szentmisére, talán az, aki épp ezt az időszakot éli, sokkal jobb példákat is tudna mondani. Sokszor megkaptam kamaszként, hogy majd kinövöm ezt, és egyszer vége lesz a lázadó kornak. De mi lenne, ha a következő pár percben eljátszanánk azzal a gondolattal, hogy a szabályokat megkérdőjelezni egy jó dolog? A következőkben nézzünk a tékozló fiú példabeszédén keresztül arra, hogy milyen utakat lehet ilyenkor bejárni.

Olvasva a történetet, az a benyomásom támad, hogy mindkét fiú a saját szabadságát keresi. Ott a fiatalabb, aki minden atyai tanácsot hátrahagyva egy új, szabályoktól mentes életet él. Csak azt csinálja, ami neki tetszik, amit épp a pillanatban tenni akar. Megtalálta a szabadságát? A történet folytatása alapján egyáltalán nem. És aztán ott az idősebb fiú, aki egyszer sem szegte meg az atyai parancsot, kívülről egy mintás, példamutató életet élt. És ő vajon megtalálta a szabadságát? Ahogyan számon kéri az édesapját a mulatságot látva, arra gondolok, hogy ő sem jutott el a tökéletes szabadságra. Látjuk a spektrum két végét, a fiatalabb fiú vesszőfutását könnyű megértenünk, de az idősebb fiú életére talán nem annyira egyértelmű a válasz. Hogy jobban megértsük őt, érdemes elidőznünk, és két külön csoportba rakni a minket körülvevő szabályokat.

Az első csoport meghatározásában nagy segítségünkre van a Szentírás, benne a 10 parancsolat, Jézus szavai és a teljes könyv tanúsága, illetve iránymutatásként használhatjuk az egyház tanítását is. Úgy is elképzelhetjük, mint egy hatalmas, zöld mezőt – virágokkal teleszórt, gyönyörű tájat, amelyet bár egy kerítés határol, mégis csak a szépség és a nyugalom uralja, ameddig a szem ellát. Egy biztonságos terület, amelynek ki vannak jelölve a határai, azon belül mégis félelem nélkül és szabadságban élhetünk. Isten rakta le a kerítés oszlopait, és olyan szép a példabeszéd tanúsága, hogy ha át is mászom a falon,

visszafelé nem kell újra megtennem ezt, hanem az Isten maga jön oda, nyitja ki az ajtót, hogy visszatérhessek a biztonságos mezőkre.

A második csoportba azok a szabályok tartoznak, amelyeket mi magunk hozunk létre vagy amelyeket a társadalom, a család vagy akár a kultúránk támaszt felénk. Nem csupán a külső törvények tartoznak ide, hanem azok az életmódbeli elvárások is, amelyek a mindennapiainkat formálják, például mikor kell felkelnünk, mennyit kell dolgoznunk, milyen életmódot kell követnünk, milyen pénzügyi célokat kell elérnünk. Ezek az elvárások sokszor nem világos szabályok, hanem szokások, hagyományok, amit mi magunk vagy környezetünk hozott létre. Hogy folytassuk a hasonlatot, ezt egy szűkebb karámnak tekinthetjük, amelybe a családjunk, a barátaink, a környezet helyez bele

Fotó: Zbynek Burival, unsplash

vagy tesszük bele saját magunkat. Ajtó nélkül, befalazva nézünk a hatalmas, boldog rétet, de az ismeretlentől, a kiszámíthatatlantól, a felfedezetlentől félve nem merünk kilépni. De akkor minden ide tartozó „szabály” csak rossz lehet? Egyáltalán nem – csupán addig, amíg nem tesszük azokat a saját, átgon-

dolt, megértett, elfogadott szabályainkká. Rengeteg szabály és szokás van, amelyet bár mérlegre teszünk, mégis megtarthatunk. Mert amint integrálni tudok egy otthonról hozott szabályt, szokást saját magamba, a személyiségembe, a habitusomba, már egy olyan karámot építek, amelynek ajtajai vannak, amelyen át szabadon ki- és bejárhatok, felfedezhetem az Isten által teremtett világ szabadságát.

Miért lehet nagyszerű dolog a kamaszkorban, hogy mindent megkérdőjelezünk? Mert a felnőtt élet kapuján elkezdhetem építeni a saját karámomat, én választhatom meg a helyét a hatalmas mezőn, oda tehetem az oszlopokat, ahova én szeretném. Talán a példabeszédben az idősebb fiú számonkérő kérdése az Apa felé pont ebből fakad: nem épített magának ajtóval rendelkező karámot, és ezzel elvágta magát a saját, igazi szabadságától. Az Apa ezt válaszolja neki: „Fiam, te mindig itt vagy velem, és mindenem a tied”. Az egész, hatalmas legelőt neked adtam, mégsem indultál el felfedezni.

Szerintem Jézus azt várja tőlem és mindannyiunktól egész életünkben, különösen a kamaszkor és a fiatal felnőtt kor idején, hogy tartsuk meg az istenit, de merjünk egyediek lenni, merjünk kritikával tekinteni a világi szabályokra. Maradjunk a zöldellő legelőn, de oda építkezzünk, ahol igazán otthon érezzük magunkat, ahol valóban szabadok lehetünk.

Droblích Domonkos

A LÉLEK FEGYVERZETE

Jézus a feltámadása után többször is megjelent tanítványainak. Mielőtt azonban felment a mennybe, megígérte nekik, hogy nem hagyja őket magukra, hanem elküldi nekik a Szentlelket, aki majd alkalmassá teszi őket a küldetésükre. De mit is bízott a tanítványokra? „Menjetez tehát, tegyetek tanítványommá minden népet, kereszteljétek meg őket az Atya és Fiú és Szentlélek nevében és tanítsátok őket mindannak megtartására, amit parancsoltam nektek.” (Mt 28, 19-20)

Pünkösdkor a tanítványok eltelték a Szentlélek erejével, ami legfőképpen bátorságot, de más készséget is adott ahhoz, hogy hirdessék az evangéliumot, az örömhírt, azaz mindazt, amit Jézusról és Jézustól tanultak.

Szent Pál levele szerint az Isten igéjének ismerete és hirdetése nem csak küldetésünk, hanem lelki fegyverzetünk is a világban: „Öltözzétek föl az Isten fegyverzetét, hogy az ördög cselvetéseinek ellenállhassatok. Így készüljétek föl: csatoljátok derekatokra az igazság övét, öltözzétek magatokra a megigazulás páncélját, sarunak meg a készséget viseljétek a békesség evangéliumának hirdetésére. Mindehhez fogjátok a hit pajzsát, ezzel elháríthatjátok a gonosz minden tüzes nyilát. Tegyétek fel az üdvösség sisakját, és ragadjátok meg a Lélek kardját, vagyis az Isten szavát.” (Ef 6, 11-17)

Tehát Isten igéjének ismerete és hirdetése maga a védőöltözet és a fegyver a gonosz ellen: Jézus maga mondja

– a Szentírásban olvashatjuk –, hogy ő az út, az igazság (öv) és az élet. Ezt az örömhírt a tanítványokra, így ránk is, megkeresztelt hívőkre bízta, hogy vigyük tovább (saru) és mondjuk el mindenkinek (kard): Jézus Krisztus keresztje szerzett nekünk üdvösséget (sisak) és megigazulást (páncél), azaz ő általa juthatunk Isten színe elé a mennyországba életünk végén. Ez a mi reményünk és hitünk alapja (pajzs).

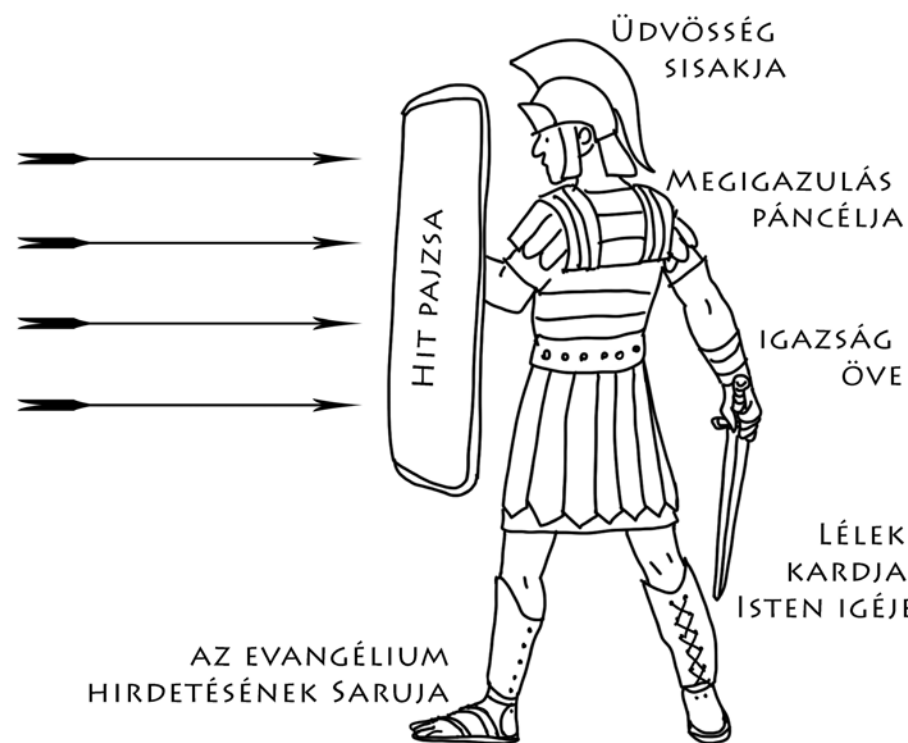
Sokféle kísértés, nehézség, baj, betegség, rossz gondolat ér minket a hétköznapi életben, amely eltávolít Jézustól, a tanításaitól és küldetésünktől. Ha viszont nap mint nap hallgatjuk/olvassuk Isten szavát, a Szentírást: erőt, védelmet, bátorítást – erős fegyverzetet szerezhethetünk vele.

Olvassatok minden nap egy-két mondatot a Bibliából, vagy kérd meg szüleidet, hogy meséljenek történeteket Jézusról! Beszélgetsetek is otthon ezekről, hogy éppen aznap mire is tanít, hogyan vigasztal vagy bátorít Isten szava, Jézus tanítása! Figyeljétek meg, hogy Isten igéje által hogyan alakítja gondolataitokat, és így az egész életeteket a Szentlélek!

Írd a nyilakra, hogy hogyan támadhat a gonosz a te életedben, hogy eltántorítson Jézustól és a küldetésedtől! Írj a harcos köré olyan mondatokat, amiket a Szentírásban találtál!

Pl: „Én veletek vagyok a világ végéig.” (Mt 28,20)

Hadiné Turcsik Kinga

Bi-Pi és a cserkészmódszer

Robert Baden-Powell, a cserkészmozgalom alapítója nemcsak egy új ifjúsági mozgalmat hozott létre, hanem egy olyan átgondolt és működőképes nevelési rendszert is kidolgozott, amely ma is sok fiatal fejlődését segíti világszerte. (Ezt a *Cserkészlet fiúknak* című könyvében le is írta.) A nevelés középpontjában a természetközeli életmód, a közösségi élet, valamint az egyéni felelősségvállalás és önnevelés áll.

A cserkészmódszer lényege, hogy játékos formában, élményszerű tanuláson keresztül fejlessze a fiatalokat testi, lelki, szellemi és közösségi téren. A módszer alapelvei között szerepel az önkéntes részvétel, az ígért és törvény betartása, a cselekvésen keresztüli tanulás, a természet szeretete, valamint a fokozatos önképzés és a rendszeres közösségi élet – főként az őrök keretében.

Az őr, vagyis egy kis létszámú, állandó közösség kulcsszerepet játszik a nevelésben. Az őrsi rendszerben minden tagnak szerepe van, a fiatalok egymást segítve tanulnak és fejlődnek, miközben erősödik a felelősségvállalás és a közösséghez való tartozásuk érzése.

Ennek szellemében tavasszal csapatos programot is szerveztünk. Közös eltekertünk Kismarosra, ahol számháborúztunk, játszottunk, sokat neveltünk. Mindenki vidáman tért haza, egyszerre volt kihívásokkal és nevetéssel teli élmény és megerősítő is a közösség számára.

Az elmúlt időszakban rengeteg őrsi programon is részt vettek a cserkészeink. Volt kirándulás, sütögetés, szabadulósoba, lelki gyakorlat és számos más közös program is. Ezek az alkalmak nemcsak jó hangulatban telnek, hanem közben sokat tanulunk egymásról, önmagunkról, és megtapasztalják, milyen az, amikor egy csapatként működünk együtt.

Bi-Pi öröksége számomra nem egy régi könyvben él tovább, hanem a mindennapi élményekben, barátságokban és a közösen átélt kalandokban. A cserkészlet által nemcsak új ismeretekre tettem szert, hanem megtanultam felelősséget vállalni, segíteni másokon, és valódi közösség tagjává válni – pont úgy, ahogyan azt Bi-Pi is elképzelte.

Hadiné Kornélia

Mint minden évben, idén is megkoronázzuk az évünket A NYÁRI TÁBORRAL! Hívunk és várunk minden kicsit és nagyot, hogy együtt éljük át a táborozás csodás oldalát! További részletekről és jelentkezésről tájékoztatunk Benneteket e-mailen vagy keressétek az őrvezetőket, vezetőket! Jó munkát!

A SZENTLÉLEK ISKOLÁJÁBAN

Még az igazi hívők számára is az egyik legsúlyosabb kérdés, hogyan lehet összeegyeztetni az ember szabadságát az Istennek való engedelmséggel. Mennyire fontos a Szentlélek vezetése? Az ember csak bábu lenne az Isten kezében?

Bizonyára mindnyájan szentté akarunk válni, halálunk után üdvözülni szeretnénk, hogy boldogok legyünk. (Vö. Boldogok, akik éheznek és szomjazzák az igazságot, mert majd eltelnek vele. Mt 5,6) De azt is gyakran érezzük, hogy akarjuk tenni a jót, akarunk szeretni, de nem tudunk. A vágyaink az Istenre irányulnak, de az apró földi élvezetekben elveszünk, tenni akarjuk a jót, de elcsábulunk. Könnyen beláthatjuk, hogy az életszentség meghaladja erőinket. Egyedül erőtlene, gyengék, botladozók vagyunk. Elkecseregni, kétségbe esni nem szabad. Jézus erről azt mondja: „Nálam nélkül semmit sem tehettek.” Az Úr mindig segít!

A szentség Isten adománya, kegyelem, de nekünk nyitottá kell lennünk rá. Kérünk kell, és Ő megadja. Engednünk kell, hogy hasson. Ha kapunk egy kis kegyelmet, hálásan köszönjük meg, és rögtön ömlik a többi. És ez megy a végtelenségig, a kegyelemhez való hűség, hálá újabb kegyelmeket hoz.

Figyeljünk az Úr hívására, sugallataira. Ehhez belső csend és béke kell, hűséges kitartás az imában, az Istennek való őszinte, személyes beszélgetésben. Isten nem harsog, hanem csendben hív, sugall. Figyeljünk szívünk készletére! Ha tudunk, forduljunk nyitott szívvel egy lelkiatyához. Nehéz, rögzös, keskeny út, de Istenért nem adnánk oda mindent? Ez az út: vágyakozni és vele lenni, dicsőíteni és hálát adni. Határozzuk el, hogy semmit sem tagadunk meg Istentől, ami a miénk (a bűneinket sem). Ez néha fáj, de micsoda öröm követi!

Megteremtett, de nem tökéletesnek. Felkínálja a segítségét, de megadja a szabad akaratot is, hogy válasz-

szunk. És őt választani nem keserűség, hanem boldogság, öröm! A szabadság nem az, hogy mindent megtehetünk. Sok dolgot tehetünk, vonzó is, de nem válik minden a javunkra. A szerelmesek is lemondanak sokszor a saját pillanatnyi vágyaikról a párjuk kedvéért, és akkor igazán boldogok, ha a párjuk is az. Az Istennel nem lehet ez így?

Jézus búcsúbeszédében tett egy hatalmas ígéretet: Jobb nektek, ha elmegyek, mert akkor elküldöm a Szentlelket, akiben én leszek veletek. Ő az én lelkem. Általa emlékeztek majd, miket mondtam. Megmagyarázom. Erőt ad, ha kértek. Halkan szól, és mindig veletek van. Mi hárman egy vagyunk. A teremtmény Atya, aki engem küldött. Én, aki mindenben az Ő akarát követem és tanítottam, és a Szentlélek, akit pedig az Atya és én küldünk. A Szentlélek segítségével, sugallatával velem leszek, engem követek, s az Atyához jutunk. Ez titokzatos, de fényes út. Sokszor alig érezhető, de mindig biztos, erős, hiteles és teljes.

Ezeket a dolgokat fejti ki, hozza közel hozzánk Jacques Philippe a Nyolc Boldogság Katolikus Közösség szerzetese *A Szentlélek iskolájában* című könyvében. Egyéni meglátásaiban sokat hivatkozik Avilai Szent Terézre, Lisieuxi Szent Terézre, Boldog Fausztina Kowalska nővérre és Szalézi Szent Ferencre.

Mindenkinek őszintén ajánlom. Én magam többször is olvastam a könyvecskét, mindig újabb segítséget, indítást kaptam. És még mennyi út nyílik meg, s mutatkozik, amikről még nem is tudtam írni!

Hortoványi Jenő

P. Jacques Philippe: *A Szentlélek iskolájában*
Nyolc Boldogság Katolikus Közösség,
Homokkomárom, 2000. (92 old.)

Köszönjük Ángyán Krisztiánnak, hogy fotóját a címlapunkon ingyenesen megjelentethettük!

TANÚSÁG

A nagymarosi Szent Márton Plébánia lapja

KIADJA: Szent Márton Katolikus Plébánia – Nagymaros, Szent Imre tér 2.

MEGJELENIK: negyedévente

FELELŐS KIADÓ: Dr. Csáki Tibor plébános

SZERKESZTŐ: Zoller Andrea

ROVATVEZETŐK: Hadi Kornélia, Hadi Luca Mária, Hadiné Turcsik Kinga, Trieb Mariann, Drobilich Domonkos, Halupka Gábor, Hortoványi Jenő

KORREKTÚRA: Kosztráné Zoller Judit, Telegdi Ármán

ELÉRHETŐSÉG: tanusag.szerkesztoseg@gmail.com

GRAFIKA, TÖRDELÉS: Scheffer Miklós

NYOMDA: Multiszolg Bt., Vác

PÉLDÁNYSZÁM: 300

NYOMDAKÖLTSÉG: A folyóirat nyomdai költsége 350 Ft/db. Ön ingyenesen juthat hozzá. Amennyiben támogatni kívánja a folyóirat megjelenését, azt a plébánia bankszámlaszámára (RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA, 11742094-20157874) történő átutalással megteheti, jelezve a megjegyzés rovatban, hogy TANÚSÁG, vagy hozzájárulását bedobhatja a templomban elhelyezett perselybe.

Itt van az aratás, jön az égi áldás

A gabonamunkák szokásai a Kárpát-medencében jeles napokhoz fűződnek, hiszen a gabona az életet jelentette. Egyes helyeken az életnek is nevezték. A keresztény kultúrában egyébként is erős szimbólummal rendelkező búza termesztésének fázisait szentek ünnepeihez kötötték a régiók. Ezekhez a napokhoz természeti megfigyeléseket is fűztek, hogy melyik nap hogyan esik vagy éppen nem esik az eső, hogyan befolyásolhatja a termés mértékét. A teljesség igénye nélkül íme néhány a búzához köthető jeles nap: az őszi vetésű búza alá Szent Ferenc (okt. 4.) hetében szántottak. Szent Márk napján (ápr. 25.) búzát szenteltek, megáldották a vetést. Vid napján (jún. 15.) a búza felhagy a növekedéssel. Péter-Pál napján (jún. 29.) megkezdődhetett az aratás, de valójában július 2-án, Sarlós Boldogasszony ünnepe után álltak neki a munkának.

Sarlós Boldogasszony tisztelete a 14. században vált az Egyházban egyetemessé. Mária és Erzsébet találkozásának ünnepe. (Lk 1,39-56) Az aratás és Mária várandóssága összefonódott Isten termékeny áldásával. Észak-Magyarországon kedves szokás volt, hogy virággal felékesített széket raktak ilyenkor a ház elé, ha arra járna a Szűzanya, akkor meg tudjon pihenni.

Régebben az aratás előtt imádkoztak és le is térdepeltek. Ezzel a fohással fogtak neki az aratásnak: „Jézus segíts, itt az új kenyér”. Valahol szent énekeket énekeltek az emberek munka közben. Párhuzamosságot éreztek az evangéliumi élő kenyér, Krisztus és a mindennapi kenyér között. Hasonlóan látták a földi aratást az utolsó ítélethez, amikor az Úr a lelkeket mennyei csűrűbe takarítja, amikor az evangéliumi magvető példázata valóra válik: a konkolyt elválasztják a búzától.

A férfiak rendre kaszálták a búzát. (Egy vonalban haladtak előre, azonos ritmusban.) Utánuk szedték az aszszonyok kévébe a búzát, majd keresztbe tették. Az utolsó vagy az első sor búzából készítették az aratókoszorút. Elvitték a földesúrhoz nagy kísérettel, áldással, majd kezdődhetett a nagy mulatság. Szent István napján megáldották az új kenyeret.

Hadi Luca Mária

*Virágok nyíllanak Mária útján,
Szivárvány ragyog a kék egek alján.
Szíve alatt nyugszik az ég kincse,
A mennyből szállt megtestesült Ige.*

*Fényes angysereg megyen utána,
Előtte meghajlik a cédrus ága,
Istenáldás van azon a helyen,
Ahol a Szent Szűz keresztül megyen.
(Hetény)*

*Angysereg szálldos Libanon hegyére,
Istenáldás szállott a földi emberre.
Itt van az aratás, jön az égi áldás,
Szálljon fel szívünkől buzgó hálaadás.*

*Áldd meg fáradságát a földi embernek,
Áldd meg a hegyeket és a szántóföldeket
Szűzek szép virága, Hebronnak csillaga,
Látogass áldással egek Királynéja.
(Hercegszántó)*

KRÓNIKA

■ Nagyheti események – Nagyböjt péntekjein a szentmisek után a közösségek vezették a keresztutat a templomban. Nagyhéten keresztutat jártunk a gyermekekkel a kálvárián, a családokkal a Duna-parton. Nagypénteken az eső megtréfált bennünket, de ettől még szebb lett a keresztút. Vasárnap hajnalban már negyedik alkalommal Öröm útja volt Zebegényben. Sokan csatlakoztak, valódi találkozás volt a feltámadt Krisztussal.

■ Április 9-én Zebegényben a Karitászt szervezésében a betegek lelki napján találkozhattunk.

■ Nagy ajándék volt április 25-én este a kárpátaljai Popovics házaspár tanúságtétele. Ezen alkalommal gyűjtést is rendeztünk a kárpátaljai testvérek javára.

■ Május 11-én harmadik alkalommal találkoztunk a közösségi házban a az Alpha házaskurzuson. A témánk a konfliktuskezelés volt. A tematikusan felépített kisfilmek, a kérdések feldolgozása mind segítették a házaspárok fejlődését. Az egység imájának eléneklése után kötetlen vacsora következett. Igazi ünnepi hangulatban tudott együtt lenni huszonnégy házaspár. Az egyház közösségében szemlélhette, építhette minden házaspár a saját kapcsolatát. A közösség olyan, mint régen a nagycsalád, támogatást nyújt. A kicsi gyerekek is jól érezték magukat, akikre fiataljaink vigyáztak. A vacsorát ezen alkalommal a Drobilich házaspár készítette, köszönet érte!

■ Elsőáldozás – június 1-én tizenhat gyermek járult első szentáldozáshoz. Szeptember óta készülünk a harmadikos gyermekekkel. Tibor atya tanításával, sok beszélgetéssel, játékkal, együttléttel. Találkozásaink alkalmával

bevezettük a gyermekeket a templomi közösségbe, minden szerdán hívtuk őket a plébániai hittancsoportba, a negyedikesek befogadó közegébe. Lelkesen jártak, járnak. Jövőre folytatjuk velük a megkezdett utat. A gyermekek közül hat gyermek május 25-én részesült a keresztség szentségében.

Trieb Mariann

LISZT, KÁVÉ, KIÁLLÍTÁS – amikor egy szatócsbolt találkozóhely lesz

Beszélgetés a nagymarosi Miegymás csomagolásmentes bolt gazdáival (2. rész)

HG: Akkor mindezek után az sem véletlen, hogy a bolt facebook oldalán nem egyedül a csomagolás nélküli termékek a főszereplők, hanem azokkal egyenrangúak az ismeretterjesztő programokról, a kiállításokról szóló hirdetések, és még finom kávéval és ínycsiklandó tortákkal is várjátok a betézőket. Miért tartjátok fontosnak, hogy ne pusztán egy bolt legyenek, hanem ennél sokkal több: találkozóhely, beszélgető pont, közösségi tér?

BENCE: A mostani világban érezhető egy feszültség. Ebben próbál helyt állni az ember, a napi személyes és családi teendőikkel. Ám a jó szándékkal, szeretettel végzett munka sokszor nem talál visszhangra a mai társadalomban. Elidegenedünk egymástól, megtörnek az emberi kapcsolatok, felbomlanak a családok, már nem olvasunk könyveket... Az emberek vágnak a közösségre, a találkozás lehetőségére. Eddigi civil szerepvállalásom, környezetvédelmi, grafikai munkáim is ebbe az irányba mutattak, csak folytatom, amire személyes igényem is van.

A helyet, amit most Zsófiák naponta megtöltenek élettel, 2020-ban találtam meg. Úgy gondolom, „csodák sorozata” sodorta utamba ezt az amúgy évtizedekkel korábban is boltként működő épületet. Azt éreztem, nem véletlen, hogy ez a hely szembe jött velem, akinek ide kell találnia, az be fog kopogni egyszer. A Szabadmag Közösségi Tér célkitűzésével, a közösségépítéssel a fejemben azonnal megfogott az épület atmoszférája, olyannyira, ha a Miegymás nem jön ide, akkor én nyitottam volna itt egy kávézót. Komplex dologban gondolkodom. Itt most grafikai stúdió, hangstúdió, terápiás ház és a bolt van egy fedél alatt.

Sokszor sokunknak van szüksége feltöltődésre, lelassulásra, közösségi helyekre, s ez a hely ilyen szerepet tölthet be. Maga a közösség biztosítja az erős kapcsolódási pontokat a boltban. Abban az értelemben mindenképp, hogy megtapasztalja, hogy mennyivel jobb egészséges, a közelben készült élelmiszert fogyasztani, mint győgszert. S a test egészsége kihat a lélek egészségére is.

HG: A bolt profilja tehát nem szokványos. Voltaképp mit is jelent a csomagolásmentesség? Hiszen az árunak valamiképp ide kell érkeznie...

ZSÓFA: Van néhány csomagolásmentes bolt az országban, de sajnos sok esetben bezárnak a rendkívül erős kiskereskedelmi versenyben. A csomagolásmentesség nem új dolog, hisz a régi szatócsboltok pontosan így működtek. Célunk, hogy a helyi termelőket támogatva forgalmazhassunk egészséges, helyi élelmiszereket. Ehhez viszont szükséges megismerni a régiós szereplőket, ez nem egyszerű feladat, sok időt igényel. Egyfajta „kis vegyesbolt” is szeretnénk lenni, ahová érdemes naponta betérni, akár tejért, kenyérért. A kenyeret a Béke Pékség és Bisztró, a tejtermékeket pedig a Maszlik Családi Gazdaság biztosítja számunkra. Tehát nem újabb „divatot” szeretnénk megteremteni, hanem egy régi „szokást” visszahozni! S erre a betéző idősebb vevők is rácsodálkoznak: nahát, ezt ismerjük! Ugyanakkor a realitásokkal is szembe kell néznünk. A forgalmazott készleteink Rétságán készülnek, de a szörpök, lekvárok, méz, szárított gombák is régiós termékek. Nemcsak

élelmiszerekben gondolkozunk, hanem helyi művészek, kézművesek műveit is megtalálhatjátok nálunk.

BENCE: Apró lépésekkel lehet előbbre lépni. Több információt szeretnénk megosztani a termékekről: honnan származnak, hol készültek, milyen az összetételük?

ZSÓFA: Maga az ide szállítás nagy tételben történik. Pl. a liszt 25 kg-os papírszakokban, a méz 50 literes tartályban érkezik. Sok vevő hozza magával saját tároló edényét. Megfigyelhető a tudatos vásárlói magatartás.

HG: Tudnánk magunkon segíteni, ha az otthoni kertekben ismét lenne zöldség, gyümölcstermesztés?

BENCE: Sajnos nincs idő, nincs tudás, nincs terület a saját élelmiszer termesztéséhez. Hosszú, fáradtságos út vezet vissza az erre való igényhez, a régi tudáshoz.

HG: Ferenc pápa mondja, hogy a külső sivatagok a mi belső sivatagaink miatt terjeszkednek...

BENCE: Bízunk a megtisztulásban, a szemléletváltásban, ha nem így tennénk, nem nyitottuk volna meg boltunkat. Ez az utca itt Nagymaroson a település ipari profilú része volt. (léüzem, pezsgőgyár). Megpróbáljuk újra életre kelteni, revitalizálni, bekapcsolni az idegenforgalom áramába.

A Miegyvás helyszínén is megőrizni akarjuk, ami ezen a helyen egykor jól működött, ami már bevált. „Amit már egyszer kitaláltak, azt már csak megőrizni kell”, hozzátéve saját szellemiségünket.

A Miegyvás csomagolásmentes és helyi termékek boltja Nagymaroson, a Vasút utca 45. szám alatt található. A bolt tulajdonosa és vezetője Németh Zsófia Nóra (Zsófi), a mindennapokban Kovács Eszter, Kovács Rita, Babai Róza és Kovács Réka (social media) segítik őt a teendőiben. A Börzsönyi Organikus Kert átvevőpontja.

A helyszínt Pantali Bence (Szabadság Községi Tér) bocsátotta a Miegyvás rendelkezésére.

Friss hírek, események a bolt oldalán követhetők. (<https://www.facebook.com/miegyvasbolt>)

Lejegyezte: Halupka Gábor

PROGRAMOK

Június 8., pünkösdvasárnap

9.00 Szentmise
17.00 Dicsőítés, lélekvarás a kálvárián
18.00 Szentmise a kálvárián, utána agapé

Június 9., pünkösdhétfő

10.00 Vác – Diakónus szentelés
(egyházközösségünkől Gábel Péter szentelése)
15.00-tól Egyházközösségi majális a plébániaudvaron
16.00 Pünkösd koncert a templomban
17.00 Szentmise, majd közös vacsora

Június 22., Úrnapja

9.00 Szentmise, körmenet
18.30 Szentmise

Június 23–27.

Napközi hittantábor

Június 29–július 4.

Dömösi hittantábor

Július 5–13. Cserkész tábor

Július 21–24. Kisifis tábor, Balatonfenyves

Augusztus 12–18.

Észak-Dunamenti Ifjúsági tábor

Augusztus 13–17.

Családtábor – Balatonszárszó

Augusztus 21–25. Ifis tábor – Balatonfenyves

Szeptember 6., szombat

Nyárbúcsúztató

Szeptember 13., szombat

Márianosztrai zárándoklat

Szeptember 14., vasárnap

Templombúcsú

Szeptember 19–20–21.

Katolikus Társadalmi Napok, Vác

Szeptember 21. vasárnap

4. Házaskurzus

III. MÁRTON-ZÁSZLÓ PÁLYÁZAT 2025

Zászló készítésre hívjuk az alkotó kedvű nagymarosiakat!

KIRAKAT
MŰHELY
GALERIA

A Szent Márton emlékére indult nagy sikerű zászlókészítő pályázatra hívjuk az alkotó kedvűeket.

Aki úgy érzi, hogy megmutatná kreativitását,

akár egyénileg, akár csoportosan készített zászlóval nevezhet. A részletes pályázati felhívást és a formai követelményeket keressétek a plakátokon, vagy érdeklődjétek a muhelygaleria@gmail.com e-mail címen.

Beküldési határidő: 2025. 11. 01.

ELSŐÁLDÓZÓK 2025.

Túrmezei Erzsébet
SZOLGÁLNI, MINT A FÉNY

*Krisztus, csodálatos vagy,
élő, hatalmas és jelenvaló!
Szavak zűrzavarában
szíven talál a Szó,
halálból életre keltő,
új útra indító.
Sodor, mint a vihar,
győzelmes erővel.
Hívsz, és indulni kell.
Küldesz és menni kell,
szolgálni és tenni kell.
Szereteted parancsa
szívünkben énekel.
Nyomodban új meg új
tanítvány indul el
szolgálni, mint a fény,
ízt adni, mint a só.
Hogy bennünk is Te szolgálj,
őbennük is Te légy
élő, hatalmas és jelenvaló.*

